

ARTCAM FILMS / Tisková zpráva

CO JE TI, HOLKA?

Provokativní debut o dospívání, víře a těle

vstoupí do kin 18. června.

Na vybraných projekcích ho doprovodí oceňovaný animovaný film Kámen Osudu

Praha, 4. 5. 2026

Je cesta k poznání vlastního těla v období dospívání skutečně hříchem?

Celovečerní debut slovinské režisérky Uršky Djukić *Co je ti, holka?* přináší hravý, něžný a smyslově podmanivý příběh o dospívání, víře a vnitřním probuzení.

Film měl světovou premiéru na Berlinale v sekci Perspectives, kde získal cenu FIPRESCI (Mezinárodní federace filmových kritiků). Snímek právem patří k nejočekávanějším titulům současného evropského autorského filmu.

Film se v předpremiéře představil na posledním MFFKV, další předpremiérou byly projekce na festivalu [Dny evropského filmu](#), který film uvedl v sekci Panoráma.

Distribuční premiéra filmu je 18. června.

INFO, FOTO A GRAFIKA KE STAŽENÍ [ZDE](#).

O FILMU CO JE TI, HOLKA?

Příběh filmu [Co je ti, holka?](#) sleduje plachou šestnáctiletou dívku Luciu, která svádí vnitřní boj s katolickou výchovou a novými impulsy, když se ocitne na letním soustředění plném vůní, chutí a mužských i ženských těl, která zatouží objevovat...

“I když moje rodina nebyla přísně věřící, matka mě vychovávala podle tradičních katolických představ o tom, jak by se měla chovat „hodná dívka“. Později jsem si uvědomila, že tyto představy – zejména o těle, studu a sexualitě – jsou rigidní a neobratné,” říká režisérka Urška Djukič.

*“Ve filmu jsem chtěla zkoumat smysly jako nástroj sebepoznání. **Dlouhodobé tabu kolem sexuality** nám podle mě stále brání plně pochopit její potenciál. Tělo má vlastní instinktivní inteligenci, která nás vede, pokud jí nasloucháme,” vysvětluje režisérka.*

SYNOPSIS

Lucia je plachá šestnáctiletá dívka, která vyrůstá pod bedlivým dohledem své matky. Katolický pěvecký sbor, do něhož vstupuje, má přispět k její dobré a počestné výchově. Při letním soustředění v malebných kulisách italského kláštera ale její cesty zkříží jiskřivá Ana-Maria i tmavooký restaurátor.

Příroda je v rozpuku, vzduchem se line vůně kvetoucích růží a Lucia objevuje dosud nepoznanou řeč vlastního těla, která je ale v přímém rozporu s církevní cudností i její naivně čistou vírou. Jsou hrozny našich hříchů opravdu tak kyselé i ve chvíli, kdy se vymaníme z prastarých hodnot a nasloucháme sami sobě?

Celovečerní prvotina Uršky Djukić může svou zjiřenou obrazotvorností připomenout filmy Céline Sciammy, její senzualní a nápaditý styl, v němž se křesťanská symbolika prolíná s ryzí tělesností, ale prozrazuje svébytné vidění světa a jeden z největších příslibů mladého evropského filmu.

PŘEDFILM: oceňovaný animovaný film KÁMEN OSUDU

Slavnostní premiéra filmu proběhne 11. června v pražském kině Atlas. Součástí premiéry bude promítnutí animovaného filmu **Kámen Osudu**. Lyrický animovaný muzikál režisérky Julie Černé byl uveden v soutěžní sekci Berlinale Shorts na Berlinale, byl nominován na Českého lva i na Cenu české filmové kritiky. Vychází ze stejnojmenného komiksu autorky, který byl oceněn Cenou Muriel, a sleduje zpívající antropomorfizovaný kámen, který opouští svůj stísněný domov a vydává se na cestu za svobodou. Putování plné symbolických setkání a vnitřních pochybností otevírá témata osamělosti, hledání identity i křehké rovnováhy mezi touhou a nejistotou.

Provozovatelé kin budou mít možnost naprogramovat Kámen Osudu společně s filmem Co je ti, holka?

O REŽISÉRCE filmu *Co je ti, holka?*

Urška Djukić (* 1986)

Krátký film Uršky Djukić *Babiččin sexuální život* (Granny's Sexual Life) získal více než 50 ocenění, včetně **ceny Evropské filmové akademie** za nejlepší krátký film v roce 2022 a ceny César za nejlepší animovaný krátký film v roce 2023. Mezi její předchozí krátké filmy patří také *The Right One*, součást povídkového filmu SEE Factory Sarajevo mon amour, který měl premiéru v sekci Quinzaine des Réalisateurs na festivalu v Cannes v roce 2019. V roce 2019 se Djukić zúčastnila 39. ročníku rezidence Cinéfondation v Cannes, kde rozvíjela projekt *Co je ti, holka?* s, který byl později oceněn jako nejlepší projekt ve fázi postprodukce na festivalu Les Arcs v prosinci 2023. *Co je ti, holka?* je její celovečerní debut.

Rozhovor s režisérkou Urškou Djukić

Kdy jste začala o tomto filmu přemýšlet a co bylo prvotním impulzem?

První impuls přišel v roce 2018, kdy jsem viděla koncert slovinského dívčího sboru. Když jsem je poprvé slyšela zpívat, okamžitě se mi nahruly slzy do očí. Tak hluboce mě dojala síla jejich hlasů, balancujících na hraně probouzející se ženskosti, že jsem musela zadržovat emoce, abych se uprostřed koncertu nerozplakala. Bylo v tom něco nesmírně důležitého – síla mladých ženských hlasů, které byly v historii často umlčovány.

V publiku seděli také tři kněží, kteří byli stejně dojatí jako já. Přišlo mi to jako neobvyklá situace: dospělí muži žijící v celibátu poslouchají dívky vyzařující probouzející se sexuální energii. Cítila jsem, že je to pro mě významné téma, které musím prozkoumat prostřednictvím celovečerního filmu. Začala jsem pozorováním sboru a zkoumáním jeho dynamiky, což mě inspirovalo k první verzi scénáře. Později jsme vytvořili vlastní projektový sbor.

Takže jste pro film vytvořili nový sbor? Jak jste vybírali písně?

Ano, přesně tak. Uspořádali jsme konkurz pro mladé zpěvačky a vybrali asi 30 dívek spolu se čtyřmi herečkami, které měly minimální nebo žádné pěvecké zkušenosti. Pak začala tvrdá práce. Sbor vedla skvělá hudebnice Jasna Žitnik, která také vedla herce Sašu Tabakoviće, aby mohl ve filmu sbor dirigovat.

Zajímaly mě především slovinské lidové písně, které by svým obsahem a atmosférou doplňovaly jednotlivé scény. Pro finále filmu jsme použili velmi starou italskou modlitbu, kterou navrhla naše spolupracovnice, vokální umělkyně Irena Tomažin. Společně s

vybranými zpěvačkami ji upravila a zazpívala ve scénách v jeskyni a pod vodopádem. Tato skladba měla tak silný účinek, že během natáčení dojala i ty nejtvrďší členy štábu.

Tento film působí velmi osobně... Jak moc je příběh autobiografický?

Začala jsem zkoumáním ženského hlasu, který byl v historii často potlačován. To mě přivedlo k tématům sexuality, hříchu a pocitu viny. Skrze citlivou mladou dívku formovanou společenskými představami o hříchu jsem chtěla prozkoumat, jak si mladý člověk nachází vlastní vnitřní sílu.

Tyto pocity viny spojené s přirozenými instinkty jsem sama zažila během dospívání. I když moje rodina nebyla přísně věřící, matka mě vychovávala podle tradičních katolických představ o tom, jak by se měla chovat „hodná dívka“. Později jsem si uvědomila, že tyto představy – zejména o těle, studu a sexualitě – jsou rigidní a neobratné.

Ve filmu jsem chtěla zkoumat smysly jako nástroj sebepoznání. Dlouhodobé tabu kolem sexuality nám podle mě stále brání plně pochopit její potenciál. Tělo má vlastní instinktivní inteligenci, která nás vede, pokud jí nasloucháme.

Dnes se stále zdá, že sexualita je pro mladé lidi tabu...

Když jsem promítala svůj předchozí film studentům střední školy, jedna učitelka mi řekla, že měla problém obhájit před vedením školy, proč se o sexualitě s žáky mluví. Někteří učitelé proti tomu dokonce protestovali.

Překvapilo mě to. I v roce 2025 se lidé bojí mluvit o sexualitě? To jen potvrzuje, že tento problém je stále přítomný. Myslím, že je důležité o něm mluvit otevřeně.

Jak probíhal casting?

Hledala jsem dívku na pomezí dětství a dospělosti – někoho, kdo vyzařuje jemnost a světlo. Vybrala jsem Jaru Sofii Ostan. Už při prvním pohledu jsem věděla, že je to Lucie. Působila jako stará duše uvězněná v těle dívky. Během práce se otevřela a výrazně se rozvinula – tento proces jsme zachytili i ve filmu. Naučila jsem se přizpůsobovat scénář hercům, aby působili autenticky.

Jak vnímáte vztah mezi Lucií a Ana-Marií?

Pro mě představují jednu osobu – dvě stránky téže individuality. Jedna je racionální, druhá instinktivní a „divoká“. Chtěla jsem ukázat, že sexuální energie není pevně svázaná s pohlavím druhé osoby. Lucie je přitahována něčím, co sama nemá a čemu zatím nerozumí – a právě to ji posouvá v osobním vývoji.

Ve filmu hraje velkou roli zvuk...

Film začíná dechem, který nás spojuje s tělem. Úvodní obraz připomíná Kristovu ránu, která zároveň evokuje vulvu – symbol původu všeho. Tento obraz nás vede dovnitř, k vlastní podstatě.

Nejsilnějším motivem je něha...

Něha byla klíčovým principem při tvorbě filmu. Řekla jsem všem spolupracovníkům jediné slovo: **NĚHA**. Možná to zní idealisticky, ale věřím, že něha může překonat tvrdost – a že je silnější.

Rozhovor vedla Ana Šturm

Urška Djukić - filmografie:

***Co je ti, holka?* (orig. *Kaj ti je deklica*), 2025, Světová premiéra: Berlinale, sekce Perspectives**

***Babiččin sexuální život* (*Granny's Sexual Life*), 2021, (Krátký animovaný film), Světová premiéra: Ottawa International Animation Festival**

***The Right One*, 2019, (Krátký hraný film), Světová premiéra: 51. Quinzaine des Réalisateurs**

***Bon Appétit, La Vie!*, 2016, (Krátký animovaný film), Nejlepší krátký film – 19. Festival slovinského filmu 2016**

Co je ti, holka?

orig. název *Kaj ti je deklica* / eng. název *Little Trouble Girls*

Režie: Urška Djukić / Scénář: Urška Djukić, Maria Bohr / Rok výroby: 2025

Hrají: Jara Sofija Ostan, Mina Švajger, Saša Tabaković, Nataša Burger, Staša Popović

Země: Slovinsko / Itálie / Chorvatsko / Srbsko

Kamera: Lev Predan Kowarski / Střih: Vlado Gojun / Jazyk: slovensky s českými titulky

Stopáž: 89 minut / Přístupnost: od 15 let / Premiéra: 18. 6. 2026

INFO A FOTO KE STAŽENÍ [ZDE](#).

PRESS KONTAKT:

Hedvika Petrželková

hedvika.petrzelkova@artcam.cz / +420 776 167 567

www.artcam.cz

[FB](#) / [IG](#) / [YT](#)